

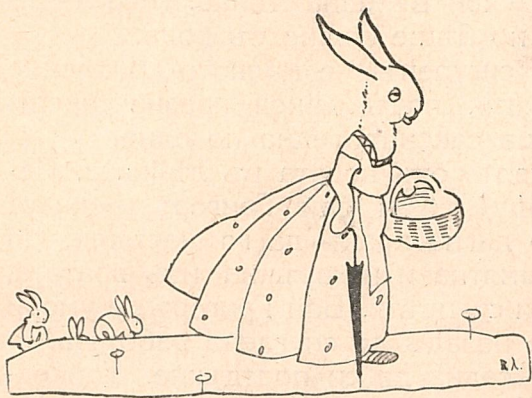
ПЕТЪРЧО ЗАЙКОВЪ.

Американска приказка.

Имаше едно време четири зайчета. Тѣ се казваха —
Флопчо,
Мопчо,
Памукъ-опашанчо
и Петърчо.

Малкитѣ зайчета живѣеха задно съ майка си въ една пѣсъчна дупка подѣ корена на единѣ голѣмъ борѣ.

— Слушайте, мили деца, — каза една сутринѣ старата Заю-Баювица, — вървете въ нивитѣ или надолу край рѣката, но да не отивате въ градината на бай Григора. Тамъ се случи лошо нѣщо съ баща ви. Бай Григоръ го опече въ единѣ гивечъ. Вървете сега, и гледайте да не се случи нѣщо и съ васъ. А пъкъ азъ ще излѣза по работа...

Заю-Баювица взе кошницата и чадъра си, па тръгна презѣ гората да иде на фурната. Тя купи единѣ черенѣ хлѣбъ и четири симитчета съ стафидки.

Флопчо, Мопчо и Памукъ-опашанчо тръгнаха надолу покрай рѣката да търсятъ кѣпчини. Петърчо се опжти право къмъ бай Гри-

горовата градина и се проврѣ подѣ оградата.

Най-напредѣ той изяде два-три корена маруля, а следѣ това — нѣколко рѣпички.

После тръгна изѣ градината, да потърси малко ягоди да си подслади обѣда.

Но като зави покрай една леха съ краставички — ето че видѣ бай Григора!

Бай Григоръ бѣше клѣкналъ да скуби млади зелки отѣ земята. Но изведнажъ скочи и се спусна следѣ неканеното гостенче. Той размахваше единѣ търнокопъ и викаше: „Стой, крадецо!“

Петърчо много се изплаши. Бѣгаше навредѣ изѣ градината, дето му очи видятъ, защото бѣ забравилъ мѣстото, отдето влѣзе.